

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Főtitkár, Hermann-udvar 1. emelet, a külső folyosón.

Bérmegtelten leveleket csak ismert kézről fogadjunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Főtitkár, a törvényszék mellett Neumann-háznak utárára nyíló helyiségben.

Hirdetéseket díjazás szerint. Egy sor szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

Megjelent hétfőn és ünnepek után is

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz fordva:

Egész évre 12 fr.
Fél évre 6 fr.
Negyed évre 3 fr.
Egy hónapra 1 fr.

Vidékre postán küldve:

Egész évre 14 fr. — kr.
Fél évre 7 fr. — kr.
Negyed évre 3 fr. 50 kr.
Egy hónapra 1 fr. 20 kr.

Hirdetéseket helyben ártandók.

Arad, november 14.

A közös külügyminiszter tegnapi nyilatkozatai általában megnyugtató hatással voltak. Tartózkodó volt, de azért mégis elég határozott annak kijelentésében, hogy Bulgáriát a hatalmak nem engedik prédául Oroszországnak.

Annak, hogy Magyarország nem ohatja a háborút csupán Oroszország elleni chauvinizmusból, Andrássy Gyula gróf adott kifejezést. A külügyminiszter maga provokálta a nyilatkozatot, melyre, úgy látszik, nagy súlyt fektetett.

A dán király már válaszolt a kormányra, s kijelenti, hogy az adott viszonyok között nem engedheti meg fának a bolgár trón elfoglalását. A fejedelem-választás e balsikerű folytatn a bolgár regenség lemondott; ebből azonban egyelőre nagyobb válság nem lesz, mert a sobranje csak Karavelov lemondását fogadta el, megválasztván helyébe Zsivkov elnököt, míg Stambulov és Mutkurov továbbra is tagja maradnak a regenségnek. Megindul tehát a fejedelemségesítés, s hogy e nagy komédiának mikor lesz vége, ki tudná megmondani.

Novák Lajos belügyminiszteri tanácsos 37 évi hivataloskodása után saját kérelmére nyugalmába helyeztetett, mely alkalomból a sz. a Kálmán miniszterelnök meglehetősen tartott leirattott intézett hozzá, kiemelve hű, buzgó és kiváló szolgálataival szemben teljes elismerését és rokonszenvét. — Ezen nyugalmába lépés folytán a belügyminiszterium személyzetében történt változások a következők: A megyei ügyosztályok főnökségével a belügyminiszter, magyarbéli P. ö. e. z. Elek miniszteri tanácsost bízta meg, ki ezen megbízatást megelőzőleg a közegészségügyi osztály főnöke volt. A megyei ügyosztály új főnöke 1861. óta működik a belügyminiszteriumban, és pedig 1873. óta a philantropiai osztályokban, s ettől kezdve 1882-ig az elnöki osztályban mint elnöki titkár. A közegészségügyi két osztály közül a VIII. a) ügyosztály élére annak eddigi osztályvezetője dr. Gross Lipót osztálytanácsos állítottatott osztályfőnöki hatáskörrel, a VIII. b) ügyosztály élére pedig rajnai és körösladányi Stesser József osztálytanácsos. Kinek Szegeden, gróf Lisza Lajos királyi biztos mellett sikeres működése közismert; ő azonban az elnöki ügyosztály vezetésével továbbra is megbízott. Az új osztályfőnökök mind kipróbált jeles szakemberek s évtizedek óta működnek a központi közigazgatás szolgálatában. Az új osztályfőnökök nov. 12-ikén vették át ügyosztályjaikat.

A „mozgósítás.” Azon körülmény, hogy a zág-rábi magánorvosok a katonai parancsnokság által fel-

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(November 15.)

Fővárosi levél.

(Politika. Képzőművészeti társaság jubileuma. Opera-házi strájk. Ugron-Bokross-pártj. Murai Károly „Virágfakadás”-a. Vigjáték.)

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája. —

Budapest, november 12.

A hét harezias hangulatu volt. Politikai és társadalmi életünk egyaránt nyorogásban van. A király beszede, Salisburi nyilatkozata, a bolgár fejedelemségek: valóban mindannyi mézes csalogány a tárczáinkon politikai ezik írására. És aztán van is abban valami, ha akár az európai helyzetről, akár a bolgár mozgalmak fejlődéséről írva, elmélkedve, talán, ha még profétai előrelátás is adva van, az események végeredményét is boncolgatva, avagy határozottan kijelölve: abban a (bocsánat kifejezésért) kutyaazerecsében is részesül, hogy amit gondolt, amit előre látott, amit bekövetkezendőnek kijelölt, csakugyan a vezérezésként történi, a tények a — gondolkodónak adnak igazat. Nem vágyunk erre a szerencsére. Hanem csináljuk csak a politikát odafele a vonal felett, én várom törhetetlen bizalommal, hogy ami szépet és jót ott megírunk, az majd csak megtörténik hiány nélkül. Hagyjuk a nagyvilág politikáját, fájjon azért Kálnokynak a feje, hiszen annyi van az élet könyhájában, hogy némi ember akár sohse hallana másféle politikáról, mint aminőt ott főznek. És ott főznek is mindig. Ha nem akad másik Gazdagné, akinek története, sorának rejtélye érdekessége, mythicus homálya lázba ingerelje fővárosi közönségünket, egyszerre csak felszínre jut az ártatlan Sziny, hogy kivédő és vádbeszél-jék belőle mindazt a jót és rosszat (ez a hevesebbik), amire az utolsó ítélet előtt álló társadalmunk megjavítását elérhető véli; ha már ezt megelégeltük, akkor itt van a — képzőművészeti társulat jubileuma.

szóltattak, annak kinyilatkoztatására, hajlandók-e mozgósítás eset n 8 frt napidíjjal a zág-rábi helyőrségi körkötben a szolgálatot átvenni, mindenféle mozgósítási és háborús hírek terjesztésére adott alkalmat, sőt akadt lap, mely egész cikket szentelt a tárgynak. E hírek természetesen minden pozitív alapot nélkülöznek, s mint az „Agramer Zeitung” megjegyzi, azon információra vezethetők vissza, melyek minden évtől bekeretnek a mozgósítási terv kidolgozásának céljából.

Külföld.

Ausztria-Magyarország és Anglia. Salisburi beszédének hatásáról szólva, a „Times” legutóbb a monarchiánk és Anglia közti viszonyról így nyilatkozik: Lord Salisburi beszédének hatása leginkább érdekes a megfigyelésre Ausztria-Magyarországban, a hol közvetlen és élethevő érdek-eket érintenek azon kérdések, melyek e beszédnek Bulgáriára vonatkozó részében foglaltak. A Bécsből érkezett hírekkel megelégedéssel látjuk, hogy az angol politikának ezen kifejtése az osztrák-magyar monarchiában úgy fogadtatott, mint a mely magában foglalja mindazon bátorítást, melyet Ausztria-Magyarország kíváhat és hogy azon korlátokat, melyek között az angol miniszterelnök az angol cselekvési kört megszabta, ott szükségességek és észszerűeknek találják. El kell ismernünk, hogy Anglia megette a maga részét és elfoglalta az ott megillető helyét és most Kálnoky grófot áll, hogy megragadja az alkalmat és visszhangoztassa az angol miniszterelnök határozott nyilatkozatait. Kálnoky gróf állását, mely az utóbbi időben meggyengült és kényelmetlen volt, nagy mértékben megerősítheti lord Salisburi beszéde. E beszédből következtethető, hogy Kálnoky politikája tényleg sokkal határozottabb volt, semmint azt általában feltételezték és az iránta ekként megújuló bizalom kevésbé szigorúan fogja bizonyára személyre venni azon diplomai tartózkodást, melyet nyilatkozataiban követnie kell.

A philippopolisi puts. Tirnovói jelentések szerint, a philippopolisi putszt azzal a költött hírrel idézték elő, hogy 40,000 orosz van utban és csak a philippopolisi hatóság bukáskával lehet az occupationnak elejét venni. Három nappal később a ruscsuki rendőrség feloldotta az ottani consulnak, S. a. b. o. s. d. n. k. egy táviratát Dikow kapitányhoz Sumlában ezzel a tartalommal: Az ön kérényre Burgasba küldetett. Néhány nap múlva jött meg erre a hír a burgasi lázadásról. N. a. b. o. k. w. és a montenegriai a helyőrséget alvasközben rohanták meg. Ez a mozgalm is csufot vallott a lakosság ellenséges magatartása folytán.

Fegyveres ellentállás az orosz csapatoknak. A petervari „Vjedomosti” jelenti, hogy a városi praefectus intézkedéseket tett, hogy az orosz csapatok partra szállását megakadályozza. A tengerpart hosszabban számos ór van felállítva, kik az orosz hajók mozdulatait figyelemmel kísérik. A kikötőben katonaság és csendőrség van. Az „Odeskij Wiestnik” jelenti Rusztukból, hogy az ottani lakosság erősen el van határozva, hogy fegyverrel álljon

De már ezelőtt emeljük le kalapunkat. A király szemtanúja volt az ünnepnek, a király szíven hordja a hazai művészet felvirágoztatását. Személyes jelenléte és királyi akarat legmögöb koronája, legművészeiből betöltése azon szép, azon lelkes, azon hazafias ünnepnek, mely tendenciájánál fogva szembeállítván huszonöt év előtti állapotát hazai művészetünknek a maival, minden magyar szíve: a remény és az önzetlen büszkeség nemes érzetével tölti be: félreérthetetlen kifejezés ezen ünnepely azon törekvéseknek, azon fáradságtalan buzgalomnak, melynek végcélja hazai művészetünk fejlesztése és felvirágoztatása volt. És az a lelkes, ezernyi éjlen, mely a király megérkezésekor az Andrássy-ut palota előtt összegyűlt nép ajkain végig harsogott, és az, mely a legelső magyar embert a palota előcsarnokában fogadta: az nemesak a magyar nép hálája volt a magyar király iránt, de megszenteltése azon hazafias obajunknak, mely képzőművészetünk európai színvonalra emelkedésének tényében jut legszebb kifejezésre.

De levelem elején harezias hangulatról emlékeztem meg. A képzőművészeti társulat ünnepélye pedig ugyancsak nem volt harezias jellegű. Ha ak maga a kiállítás nem az, kapcsolata hozzá a művészek ambícióját a versenydíjak kiosztásának napjával. Igazi harezot, modern értelmében véve e fogalmat, — az operában élvezettünk. A muzsikusok strájkoltak a mindenható intendans ellen. Hiszen minden strájknak az az alapja. A muzsikusok pénzét akarták, az intendans nem adott, egyszerűen ok: mert nem volt. De nemesak azok a bajeszos muzsikusok. Haragudott, toporékolat a muzsikusoknak az a másik és persze szebbik csoportja is, melyet chorista néven ismer a közönséges világ és melynek rendszerint megragadóbb a — látszata, melyet csillogó világában naponta producál, mint zenéje, mely-lyel pedig elragadni: ez volna tulajdonképp hivatása. Hanem persze, mivel többnyire úgy van az, hogy a kisebbeknek szeretjük a partját fogni, hamar akadnak olyan jó emlekek, de

ellent az orosz csapatok kikötésének.

A mingreliai herceg jelöltsége.

Ismételt megerősítik a hír, hogy az orosz kormány Miklós mingreliai herceget jelölt a bolgár trónra. Egyébiránt a személyi kérdést most másodrendűnek tartják és a Bulgáriába meghívandó egyén főfeladatát az tekintik, hogy a trónon való megmaradást lehetőségessé tegye. A főnehézség a fejedelem kormányzati viszonyaiban van Keletrumiához. Tekintve a politikai unio elismerését a hatalmak által és annak tényleges keresztülvitelét a közigazgatás minden ágában, az előbbi állapotokhoz való visszatérés nem lehet gondolni; a kérdés tehát a körül forog, hogy a fejedelem kapcsolatainak Keletrumiával kevésbé provisorius jelleg adassék, a nélkül, hogy az által a sultán prestige-e és jogai szenvedjenek. Már azért is, hogy a bolgár nép ne viselje egy kettős közigazgatás költségeit, a bolgár-keletrumiái uniót öt éven túl meg kell hosszabbítani. Erre a legjobb eszközök egy nemzetközi bizottság alakítását tekintik, ahhoz hasonló, mely a libanoni szabályzatot kidolgozta. — A burgasi eseményt sajnálják az orosz kormánykörökben, mert az ilyenek igazolják a regensek magatartását. Az esemény a complicatiók szaporítja oly időben, midőn a complicatiók igen alkalmatlanok.

Oroszország igénye Bulgáriára.

Párisban az a nézet uralkodik, hogy Oroszország igénye a Bulgáriára való befolyást illetőleg csak morális és nem pozitív értékű, miután a berlini szerződésben arról nincs szó. Kaulbars ezt nem tartja eléggé szem előtt. Másfelől a bolgárok hivatkozásának a szerződésre nem kell nagy fontosságot tulajdonítani, mert ők maguk ignorálják azt. A regenségeknek vagy legalább is Stambulovnak és Mutkurovnak vissza kellene vonulnia. A bolgárok úgy óvatják meg legjobban függetlenségüket, ha szigorúan ragaszkodnak a szerződésekhez.

Legújabb posta.

— Az újonnan választott fejedelem, Karavelov bukása. Waldemar dän herceg egyhangulag töltött megválasztatása élénk tetszésre talált az európai hatalmaknál, míg a mingreliai herceg jelöltsége kevés támogatásra számíthat. Waldemar herceg, ha a választást, a mi némi-lyen valószínűtlen, elfogadja, hatalmas támogatásra számíthat. E londoni jelentés mellett Tirnovából írják, hogy ott Waldemar herceg visszatartása nyomott hangulatot és nagy izgatottságot idézett elő, mely a sobranjában is nyilvánult; a bizonytalanságba itt már belefáradtak.

A sobranje Karavelov lemondását elfogadta, miután előbb rosszas-lását fejezte a fölött, hogy előbb Sándor fejedelemet, most pedig Bulgáriát árulta el.

Zivkov elnök regensége megválasztott.

kik az egyszerű incident nagy dologra fel-futja, mindent elkövettek arra és megeléged-hetnek diadális szereplésükkel, el is érték némileg: saját körükben ugyanis, hogy ártatlan operánkat minél jobban meghurcolják, híret és tekintélyt minél inkább aláássák. Bebizonyították feltűnő szakértelemmel, hogy már ezen incident magában véve az operában divatózó rendszernek hű tükrök. Megtámadták és csodálattal, minő mohósággal, és közönséges esetben az egész rendszert. És különös, hogy ezt épp azok tették, kiknek különben is jellemző sajátosságuk, hogy egyes esetekben az egész rendszert szeretik megbírni, a kettőt — elég hibában — azonosítani. Persze, az opera az legalább is Augyas istállója. Ahhoz pedig Heracles kellett. Meny-nivel inkább kell az operához. Igen ám, csakhogy Kegyelmi gróf se Heracles, se semmi: neki tehát mennie kell. Ez azultima ratio. Nem ér egy fabatkát sem. Ó csak rontani tud. Nem mondok nagyot, midőn valószínűleg tartom, hogy már a napokban közölteni fog az — „Egyetértés” jelölje. Aki hivatva lesz az operába azt a rendszert be-vinni, melyet az „Egyetértés” hasábjain már eléggé megszoktunk. Quod Deus avertat!

De a harez, ha elmúlt is a muzsikák-köz, folyik tovább. Nem az operában, kinn a — lövésnyitren. Furcsa egy harez is az. Két ember egymás elé áll egy-egy jól táltott fegyverrel és azon határozott szándékkal, hogy ők lelőik egymást. Nem tágitott egyik sem. Ugron is, Bokross is vért akart. Nagy volt a sértés, elviselhetetlen. Ugron provokálta. A képviselő bírálat tárgya-vette a képviselőházban, nemesak, de jelle-mzte világosan egy városi hivatalnok tényét. A sértés sértést provokált. Egymás pistolyai elé állottak. Eredmény nélkül löttek. Nem is löttek tovább. Néhány Mihazna megakadá-lyozta a további viaskodást. „Kérem méltósá-gos Uram, ne védjék magukat” — ezzel a naiv mondással állítottak be Andrássy bási-ek, a törvény képviselői. A méltóságos urak nem is védtek magukat. Elmentek a nemzeti lovár-dába és folytatták a kikerülhetlen harezot, de

— Kaulbars működésének méltatása. A „Morningpost” Berlinből arról értesül, hogy a közepurópai hatalmak és Németország fontos tárgyalásokat folytatnak. A német külügyminiszteriumban éjjel-nappal dolgoznak. Bismarck a diplomácia szégyenének tartja Kaulbars működését.

— A dán király válassza. Koppenhágai jelentések szerint a király azt kívárhozta a bolgár kormányra, hogy a jelenlegi körülmények között Waldemar herceget megválasztásához beleegyezését nem adhatja.

— Orosz mozgósítás. Athénból tá-irják, hogy Sebastopolban a katonai előkészületeket erősen folytatják, az előmi szerek szállításiak 15-ig meg kell történnie.

NAP TÁR.

November 15. Hétfő. Róm. cath. napl. Lipót. — Prot. naplár. Lipót. — Görög-orosz naplár (november 3.) Ace psimás — Nap két 7 óra 8 percz. Nyugszik 4 óra 22 percz.

November 22. Arad sz. kir. város törvényhatósági bizottsági tagjainak választása reggel 8 órált este 6 óráig.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— Jágocsi Péterffy József ur, az ipariskolák felügyeletével megbízott miniszteri biztos tegnap Aradra érkezett és a délután 3 órára összehívott városi ipariskolai felügyelő-bizottságnak kijelentette, hogy maga részéről minden lehető elkövet, hogy Aradon egy központi ipar-rajziskola létesíthető legyen. Mi örömmel üdvözljük a miniszteri biztos ur ezen kijelentését, mivel régebben éreztük szükségét annak, hogy ne csak az iparos tanoncok, de lehetőleg a se-gédek is szakszerű elméleti továbbképzésben részesüljenek. Jágocsi ur különös érdeklődéssel kíséri az aradi ipar-szakoktatás ügyét, mielőnt ezen intézmény felvirágzására joggal következtethetünk. A tegnap délután tartott értekezleten dr. Gaál Jenő országgyűlési képviselő és Varjassy Árpád kir. tanfel-ügyelő is résztvettek.

— Aradmegyei kör. A Budapesten tartózkodó aradmegyei ifjúság körében, mint lapunkból a fővárosból írják, dicseretes mozgalom indult meg egy „Aradmegyei Kör” alakítása érdekében. A napokban egy értekezle-tet tartottak, melyen a nagy számban egybe-gyűltek kimondták, hogy egy „Aradmegyei Kör” megalakítását szükségesnek tartják és egy öttagú bizottságot küldtek ki az alapsza-bályok megalkotására. A bizottság mun-kálataiban gyorsan halad, olyannyira, hogy az általa kidolgozott alapszabályokat még e hó folyamán terjesztheti az érdeklődők elé.

már karddal. A sebesült Ugron lett. Megvág-ta a kezét. A véletlen intése. Hanem aztán ne akarjon már most a képviselő ur minden-áron háborút a muzsikával, nehogy megvá-gassa a — nemzet kezét. Végére kerül-tem levelemnek. Az általános társadalmi harez-nak egyik. Aradot is legközelebből érdeklő mozzanatról emlékezem meg csak meg, arról, melyet „Nemzeti Színház”-ban viv Murai Károly három versenyversével. „Virágfaka-dás” vigjátékáról írom le az első és telát legjellemzőbb benyomásokat. Megelőző mű, Helényi „Erdek nélkül” vigjátékának egy-szerű eseménye tendenciózus, de valjuk meg, gyenge bírálat az érdekből kötött házasa-gokak: szerencsés megoldás az igazán érdek nélkül támadó szerelemnek és ebből folyó házasságnak.

Ezután Kaposi „Telephon”-ja következett. Hatása jóval nagyobb. Bonyodalma eredeti, megoldása világos. Kínőn leleményességgel szövidik ebben a félreértés, melynek nevet-séges áldozata Haraszi is, a férj, Klára neje is, midőn egyéves házasságuk megünne-p-lésére történő készülődés alkalmat ad arra, hogy a boldog visszaemlékezést hirtelen és igen ügyesen beszőt véletlen következtében támadó fílikényesség, melyet a szobaleány és az Angló-bank szolgájának titkos szerelme idéz elő megva-rja: de a közös bűn annál nevetésesebbé teszi a fiatal házaspár tévedését, mert hiszen a nő a — szobaleányra, a férj a — hivatalszolgára volt féltékeny. A „Virág fakadás”, különösen ami a mű poeius részét és techni-káját illeti, legjobban tetszett. Egy zsörtölőd-vén asszony, aki öreg napjaira papucsa alá kényyszerítette fejét és egy jószívú, csendes természetű férj, akinek már természetében van indoka annak, miért hogy annyira res-petálja felesége nyelvét: ez a korosabb elem a műnek. Mindkét alak élhető, eleven. Velük szemben áll a fiatal népség: egy vég-hetetlenül kedves leány, Kovács Péter unoka-j és keresztfia, Laci, aki csak imént nyerte el az ügyvédi diplomáját. Ami természetességgel megragadó és közvetlenségben költői: azt e darabban Nelli és

— Őlfa-egés. Mint lapunknak írják, a borosjenői lakos K. e. n. e. József gondozása alatt levő lunkai erdőben folyóhó 6-án, a délutáni órákban a szárnyszerű kazánjának kidobott tüzeitől az ott rakásban levő tűzifa meggyult és teljesen leégett. Ha meggondol-juk, hogy a tüzet kapott fa 135% ol. meny-nyiségű volt, elképzelhetjük a tűz óriási hatót. Kár 540 ltrra rug. Azonban biztosítva volt.

— Megkerült lovak. Körözött tolvaj. Mult hó 24-én Nagy Ferencz vadászati la-kostól két darab lovat elloptak, de sem a lo-vakat fülhajtani sem tetteseket az akkori nyo-mozásnak kideríteni nem sikerült. Most a csendőrség valami uton neszét vette, hogy a tolvajást valami Ketler Józsa nevű is-mert csavargó lopta el, s az azzalhi pusz-tára vezette, de mivel eladni nem bírta, s tartott tőle, hogy a keresett lovakat birtoká-ban elfogják, azokat birtokába csapta s maga kerekét oldva tovább állt. A lovakat aztán Gyergyódos Andráss borosjenői lakos megtalálván, az előlőrséggel utján visz-szakerülték jogos tulajdonosukhoz, Kellert pedig erősen nyomozták.

— Jó helyre tette pénzét. Gligol Petru trojsi eseléd 71 forintnyi kész pénzt gazdája Dehelen Petru szobájában a gerenda fölé helyezte, honnan azonban va-lami ismeretlen kéz biztosan helyre emelte. A nyomozás oda irányult, hogy a tolvajást csak házbeli követhette el, vajjon ki tudja nem-e éppen maga a megbízhatónak hitt gazda?

— Az időjárás Gyula-Varsándon és vi-dékén. Gyula-Varsándról írják lapunknak nov. 13-ikáról: Oly szép napjaink vannak, hogy eszünkbe sem jut, hogy nem sokára deczem-berbe, közmondás szerint a rossz ember havába lépünk. Beszéltem öreg emberrel, ki azt mondá, hogy Szent-András havának ugyszólvá közepén, ily gyönyörű időt nem sokat tapasztalt életében. Hídeg még éjjelenként síncs, nappal pedig, különösen némely napokon oly meleg van, hogy bátran sétálghatunk nyári öltövényeinkben utcáinkon és a kellemes Fehér-Körös partjain, — melyeknek meg hozzá sár síncs, bár 10-én egy kevés meleg eső áztatta különben szép vetéseinket, holott máskor már ily tájban a sár miatt alig látogathatna meg a szomszéd szomszédját. A szép, tündérszerű időt látra, szorgalmasan dolgozik munkaszerető népünk, egy része szántás és vetéssel tölti idejét, míg a másik része szegény napszámosmunkával, különösen a Kő-rös töltése munkáival — és más kereset-móddal foglalkozik. — Kedves idő ez, de kell is ily szegény népnek, mert így legalább most is, a ki akar, munkálkodhatik és így adóját kifizetheti és kevesebb baja lesz a későbbi rossz időben élelméről gondoskodni. A falusi öregek hagyomány útján ezt jónak, illetőleg a jövődő évet boldognak mondják. — Adja Isten, hogy minél boldogabb napokat érhes-sünk. K. e. n. y. Sándor róm. cath. lelkész.

— Nagyszabású magyarországi mozga-lom indult meg a szarvasi ág. e. v. egyház kebelében és pedig, ami a dologban a legörvendesebb, éppen a leg-helyesebb és legbiztosabb uton. Ma g. a. n. a. n. e. p. n. e. k. ö. r. e. b. e. Néhány értelmes és hazafis gondolkodó iparos és földmives

Laczi képviselik. Szeretik titokban egy-mást, hiszen a haragos keresztanya, a ki pociának tartja az ügyvédet, nem tűné az efféle — izetlenkedést. Előtte csak civakod-nak, évdőnek egymással, így rejtekdők az a szép, az a leírhatatlan érzést, melyet Laczi egy szép estén — vacsora után Nelli-nek bevallott és ők gyermekek pajkosággal, de oly kedvességgel, melyet alakba önteni csak hiva-tott írónak lehet képessége, el is jászák ujra azt a felejtethetetlen jelenetet, amidőn Laczi megérteti Nelli-vel szíve titkát. Mintha Petőfinek öröke szép versét látnók megtes-teshive. Bohóságukon azonban rajtakapják őket. Egyszer a keresztanya. Az ügyvéd ur azonban kivágja magát, mert azon módon, a mint ott kedvese előtt térdel, valami verset rögtönöz és a keresztanyának el kell hinnie, hogy az az „Orléansi szűz imája”. El is hitte. Máskor meg azt hitette el vele Nelli, hogy a — Miatyánkra tanítja az ügyvédet, mert — uram bocsá — azt se tudja.

De hát végre a korszak is eltört. Turpis-ságuknak is vége szakadt. Kitűdött ott minden. A kis Ődön, kinek szívtart adott Laczi, csak-hogy el ne árulja őket, rosszul lett a szí-vartól, és elárulta, hogy — miért kapta a szívtart? Kész volt a patália. Az ügyvéd ur tehát kirukkolt egyenesen, megkérte Nelli kezét. Pociá azonban nem kapja. Ekkor az-tán közbelepet a férj a jó Péter bácsi. Mert ami sok, ez sok. És ő engedékenyebbé teszi a szigorú néni. Azzal fenyegeti, hogy váro-pört indít ellene, hogy kálomistává lesz, hogy elmeig vendéglőbe lakni. A fenyegetésnek meg van az eredménye. A keresztanya beleegyezik a kötésbe. A közönség frenetikus tapsal fogadta a darabot, hirta szerzőt; he-lyette azonban a rendező jelent meg.

Bánfi darabjáról már nem írok. Tet-szett az is. Az est hőse azonban Murai volt. Zárom levelem azon reményvel, hogy lesz alkalmam az esteről, mely valóban megér-demli, később bővebben írni.

Geszti Armin.

Nyomtatja és kiadja a "Széchenyi irodalmi intézet" Aradon.